

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger.

Forslaget, der er udarbejdet af Det grønlandske Lovudvalg, er en ajourføring af den grønlandske pantelov i forhold til dansk ret på punkter, hvor der i dansk ret er sket en udvikling i retning af bedre beskyttelse af debtors interesser. Spørgsmålet, om panteloven og den grønlandske registreringsordning skulle afløses af et tinglysningsystem som det danske, har været overvejet, men efter de for lovudvalget foreliggende oplysninger er situationen stadig den, at registrering af adkomst til fast ejendom er lidet brugt. Det gælder ikke blot ældre ejendomme, der er opført uden boligstøttelån. Denne boligmasse er nu næsten forsvundet. Ejendomme opført med boligstøttelån (eller private lån) får notering om adkomst i forbindelse med registrering af pant for opførelseslånene, men ved omsætning af sådanne huse i forbindelse med dødsfald eller ejerskifte i levende live sker der som oftest ikke anmeldelse om ejerskifte til registreringen. En indførelse af den danske tinglysningsordning måtte derfor stadig forudsætte en indkaldelse af alle eksisterende adkomster. Da der ikke foreligger oplysninger om uheldige virkninger af manglende registrering, har man endnu ikke fundet tiden inde til at foreslå gennemført en sådan indkaldelse med henblik på forberedelse af en ordning, hvorefter adkomst over fast ejendom kræver registrering for at nyde fuld retsbeskyttelse.

Forslaget medfører ikke administrative eller økonomiske konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til nr. 1.

Den foreslåede § 2 a svarer til tinglysningslovens § 42 a som blev indført i den danske lov ved lov nr. 277 af 30. maj 1973.

Den indeholder to præceptive bestemmelser til beskyttelse for debitor overfor kras inddrivelse af gældens hovedstol. Stk. 1 bestemmer, at indbetaling til postvæsenet på et pantebrev i fast ejendom er rettidig, når den sker indenfor den fastsatte betalingsfrist. Det kræves altså ikke, at ydelsen er

kommet frem til kreditor. Af hensyn til de usikre postforbindelser i Grønland har man dog fundet det rimeligt at kræve, at debitor, når beløbet skal sendes mellem beboede steder i grønland og mellem Grønland og det øvrige rige, må foretage telegrafisk indbetaling af beløbet; hvis han vil sikre sig rettidig betaling.

Den anden bestemmelse angår den situation, at der ikke er betalt rettidigt. Kreditor kan først forlange kapitalen indfriet, når han har afsendt eller fremsat skriftligt påkrav om betaling af den normale ydelse med advarsel om, at kapitalen ellers forfalder, og der senest syv dage derefter ikke er betalt.

Ved overvejelse af bestemmelsens indførelse i Grønland har man på den ene side anset det for rimeligt nu, hvor tvangsrealisation af fast ejendom er blevet lagt i faste rammer og må forventes at blive hyppigere, at indføre den samme debitorbeskyttelse, men på den anden side taget i betragtning, at kreditor vil være uheldigere stillet, fordi postgangen er mere langsom og mere usikker i Grønland. Der kan blive tale om lang ventetid for kreditor, hvis man accepterer almindelig indbetaling til posthus som rettidig.

Bestemmelsen gælder tilfælde, hvor der er pant i fast ejendom i Grønland, men problemet om den langsomme forsendelse er kun knyttet til situationer, hvor debitor og kreditor ikke bor samme sted. Hvis begge parter bor i Danmark, er den foreskrevne fremgangsmåde som i den danske lov. Det samme gælder, hvis begge parter bor i samme by (eller bygd) i Grønland.

Hvis parterne bor hver sit sted i Grønland eller den ene i Danmark og den anden i Grønland, foreskrives det i stk. 1, at debitor må benytte sig af telegrafisk betaling, hvis han vil påberåbe sig, at betalingen er rettidig, selv om den ikke når frem inden betalingsfristens udløb. På samme måde må kreditor efter stk. 2 afsende sit påkrav telegrafisk, hvis betalingsfristen skal regnes fra påkravets afsendelse og ikke fra dets modtagelse.

Den telegrafiske pengeoverførsel er ikke en ukendt fremgangsmåde i Grønland og mellem